

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 31 marca 1955 r.

w sprawie zakresu zakładania urządzeń odbiorczych w budynkach objętych powszechną elektryfikacją wsi i osiedli w latach 1954 i 1955.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. z 1954 r. Nr 32, poz. 135) zarządza się, co następuje:

§ 1. W objętych planem elektryfikacji rolnictwa rolnych gospodarstwach państwowych, państwowych

ośrodkach maszynowych oraz w gospodarstwach zespołowych spółdzielni produkcyjnych (tzw. spółdzielczych ośrodkach gospodarczych) wykonane zostaną instalacje w pełnym zakresie, uwzględniającym wszelkie potrzeby gospodarcze tych obiektów, zgodnie z zatwierdzoną przez

Monitor Polski Nr 39

— 620 —

Poz. 382

właściwą komisję oceny projektów inwestycyjnych dokumentacją projektowo-kosztorysową.

§ 2. 1. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach w zakresie wyposażenia budynków w urządzenia elektryczne obejmuje w budynkach stanowiących własność osób będących właścicielami lub użytkownikami gospodarstw rolnych, w zależności od przychodu szacunkowego tych gospodarstw, wykonanie następujących urządzeń elektrycznych:

- 1) według I standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa do 7.600 zł):
  - 2 punkty świetlne w mieszkaniu,
  - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu lub na żądanie uprawnionego:
  - 1 punkt świetlny w mieszkaniu,
  - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
  - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich;
- 2) według II standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa od 7.601 zł do 13.800 zł):
  - 2 punkty świetlne w mieszkaniu,
  - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
  - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich;
- 3) według III standardu (przy przychodzie szacunkowym gospodarstwa powyżej 13.800 zł):
  - 3 punkty świetlne w mieszkaniu,
  - 1 gniazdko wtykowe w mieszkaniu,
  - 1 punkt świetlny w zabudowaniach gospodarskich.

2. Elektryfikacja budynków stanowiących osobistą własność członków spółdzielni produkcyjnych obejmuje zakres określony w ust. 1 pkt 1 (standard I).

3. Przez przychód szacunkowy w rozumieniu ust. 1 rozumie się w stosunku do prac elektryfikacyjnych rozpoczynanych w roku 1954 oraz w stosunku do prac elektryfikacyjnych rozpoczynanych w 1955 r. przychód szacunkowy gospodarstwa rolnego ustalony dla celów podatku gruntowego z roku 1953.

§ 3. 1. W obiektach nierolniczych położonych we wsiach i osiedlach objętych planem elektryfikacji rolnictwa wykonane zostaną urządzenia elektryczne zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 395 z dnia 4 października 1951 r. w sprawie elektryfikowania obiektów nierolniczych w ramach elektryfikacji wsi i osiedli (Biuletyn PKPG z 1951 r. Nr 29, poz. 296 i z 1952 r. Nr 25, poz. 117).

2. W budynkach nie objętych przepisami ust. 1 oraz § 2 wykonane zostaną urządzenia elektryczne takiego standardu spośród wymienionych w § 2 ust. 1, jaki przysługuje grupie przychodowości, do której właściciel budynku został zaliczony na podstawie zasad ustalonych uchwałą nr 680 Rady Ministrów z dnia 26 października 1954 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych pobieranych przy powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Monitor Polski Nr 104, poz. 1341).

§ 4. 1. We wsi lub osiedlu objętym powszechną elektryfikacją poszczególne zagrody, odosobnione od skupionych części wsi, podlegają elektryfikacji, jeżeli ich odległość od głównych linii niskiego napięcia nie przekracza:

200 m — przy 1 lub 2 zagrodach nie licząc przyłącza domowego,

300 m — przy 3 zagrodach nie licząc przyłącza domowego,

400 m — przy 4 zagrodach nie licząc przyłącza domowego,

500 m — przy 5 zagrodach nie licząc przyłącza domowego,

540 m — przy 6 zagrodach nie licząc przyłącza domowego

i przy każdej następnej zagrodzie licząc po 40 metrów na zagrodę.

2. Za zagrodę uważa się budynki lub ich części, w których zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 oraz § 3 może być wykonana instalacja elektryczna.

3. Za przyłącza domowe uważa się instalację od budynku do pierwszego słupa.

4. Objęcie elektryfikacją zagród, o których mowa w ust. 1, nie może spowodować powiększenia przekroju przewodów na linii głównej ze względu na spadek napięcia.

5. Jeżeli w latach ubiegłych zainstalowano już w niektórych zagrodach instalację odbiorczą, instalacje te mogą być obecnie włączone do sieci niskiego napięcia pod warunkiem, że nie spowoduje to zmiany przekrojów na wybudowanej już linii niskiego napięcia.

6. Zasięg sieciowy dla obiektów nierolniczych we wsiach i osiedlach objętych powszechną elektryfikacją obowiązuje w zasadzie jak dla zagród. Podwójną normę sieciową dopuszcza się jedynie dla obiektów państwowych lub też należących do organizacji społeczno-politycznych i spółdzielni produkcyjnych.

7. W przypadku złego stanu technicznego budynku, zagrażającego bezpieczeństwu użytkowania energii elektrycznej, budynek może nie być objęty powszechną elektryfikacją.

§ 5. 1. Instalacje świetlne nie objęte zakresem określonym w § 2 ust. 1 (pozastandardowe) będą wykonane łącznie z przeprowadzeniem powszechnej elektryfikacji wsi lub osiedla na podstawie wniosków zgłoszonych przez zainteresowane osoby do terytorialnie właściwych przedsiębiorstw elektryfikacji rolnictwa. Wnioski te powinny być zgłoszone w ciągu 2 tygodni po ogłoszeniu przez przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej zarządzenia o elektryfikacji danej wsi lub osiedla.

2. Osoby zgłaszające wnioski o wykonanie pozastandardowych instalacji świetlnych obowiązane są wpłacić przed rozpoczęciem robót w danej wsi lub osiedlu w sposób wskazany przez terenowo właściwe przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa pełną należność za te instalacje, ustaloną według obowiązujących cenników.

3. Prawo zgłoszenia wniosków o wykonanie pozastandardowych instalacji świetlnych przysługuje również najemcom pomieszczeń mieszkalnych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Minister Rolnictwa: w z. M. Jaworski